

§ 241. Ved afgørelsen af fondsbeløbets størrelse kan Sø- og Handelsretten omgøre beslutningen efter § 234, stk. 1.

§ 242. Indsigelse mod retten til ansvarsbegrænsning, fondens størrelse eller et anmeldt krav afgøres ved dom af Sø- og Handelsretten efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

§ 243. Efter anmeldelsesfristens udløb kan retten beslutte, at der skal ske en foreløbig udlodning.

§ 244. Når samtlige tvister er afgjort, skal retten ved dom fordele fonden efter § 176 eller § 195.

Stk. 2. Fonden og tillægsbeløbet skal fordeles, selv om der ikke er ret til ansvarsbegrænsning. Retten kan på begæring afsige fuldbyrdsdom for den del af fordringen, som ikke bliver dækket af fonden.

§ 245. Når retten har taget spørgsmålet om fondens fordeling op til dom, får de af retten truffne afgørelser vedrørende begrænsningsret, fondens størrelse, anmeldte krav og fondens fordeling bindende virkning for alle, som kan gøre krav gældende mod fonden, uanset om de har anmeldt krav i fonden.

§ 246. Anke og kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser sker til højesteret efter retsplejelovens regler herom.

§§ 247-250. (ubenyttede)

Afsnit 4. Aftaler

13. kapitel

Om stykgodstransport

§ 251. I dette kapitel forstås ved:

1. **Transportør:**

Den, som træffer aftale med afsenderen om transport af stykgods til søs.

2. **Undertransportør:**

Den, som efter aftale med transportøren udfører transporten eller en del af denne.

3. **Afsender:**

Den, som træffer aftale med transportøren om transport af stykgods til søs.

4. **Aflaster:**

Den, som leverer godset til transport.

5. **Transportdokument:**

Konnossement eller andet dokument, som udstedes som bevis for transportaftalen.

6. **Konventionen:**

Den internationale konvention af 1924 om konnossementer som ændret ved protokollerne af 1968 og 1979.

7. **Konventionsstat:**

En stat, som er bundet af konventionen.

§ 252. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på alle aftaler om søtransport i indenrigsfart i Danmark og i fart mellem Danmark, Norge, Finland og Sverige. Ved indenrigstransport i Norge, Finland og Sverige gælder loven i det land, hvor transporten finder sted.

Stk. 2. I anden fart gælder bestemmelserne også aftale om søtransport i fart mellem to forskellige stater, såfremt:

- 1) det i transportaftalen aftalte leveringssted er beliggende i en konventionsstat, eller
- 2) det i transportaftalen aftalte udleveringssted er beliggende i Danmark, Norge, Finland eller Sverige,
- 3) flere udleveringssteder fastsættes i transportaftalen, og et af disse er det faktiske udleveringssted, og denne ligger i Norge, Danmark, Finland eller Sverige,
- 4) transportdokumentet er udstedt i en konventionsstat,
- 5) transportdokumentet foreskriver, at bestemmelserne i konventionen eller derpå baseret lov i en konventionsstat skal gælde.

Stk. 3. Når hverken det aftalte leveringssted eller det aftalte eller faktiske udleveringssted ligger i Danmark, Norge, Finland eller Sverige, kan det dog aftales, at aftalen om søtransport skal underkastes loven i en konventionsstat.

§ 253. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på certepartier for hel- eller delbefragtning af skib. Er konnossementet udstedt i henhold til et certeparti, gælder, hvad der er fastsat i dette kapitel kun, for så vidt konnossementet bestemmer retsforholdet mellem transportøren og indehaveren.

Stk. 2. Hvis en kontrakt angår transport af gods med skib, fordelt på flere rejser inden for et angivet tidsrum, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på hver enkelt rejse. Udføres en rejse i henhold til et certeparti, finder bestemmelserne i stk. 1 dog anvendelse.